

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/413/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512205750
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8512205750.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Moniky Juskovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 5C 912/2012 - 140 zo dňa 11.12.2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 5C 912/2012 - 180 zo dňa 28.09.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením č. k. 5C 912/2012 - 180 zo dňa 28.09.2015 čo do výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a čo do výroku o zamietnutí žaloby vo vzťahu ku konaniam pôvodne vedeným pod sp. zn. 6C/251/2012, 6C/254/2012, 6C/255/2012 a 6C/258/2012.

Z r u š u j e rozsudok v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvého stupňa žalobu žalobcu, v ktorej sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol. Zamietol tiež návrh žalobcu na prerušenie konania. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V odôvodnení poukázal na dôvody podanej žaloby, ktorým je nesprávny úradný postup Okresného súdu Stará Ľubovňa, ktorý nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý žiadosť o udelenie poverenia zamietol.

Následne súd poukázal na stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, najmä obsah pripojených spisov Stará Ľubovňa sp. zn. 5Er 124/2009, sp. zn. 7Er 783/2009, sp. zn. 2Er 322/2009 a sp. zn. 5Er 331/2009, citoval § 4 ods. 1 písm. a) bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 2, 3 a § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 514/2003 Z. z.), ako aj ust. § 44 ods. 1 - 9, § 41 ods. 1, 2, 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov. Uviedol, že lehotu 15 dní na preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku považuje za mimoriadne krátku na to, aby mohol exekučný súd náležite preskúmať predložený rozhodcovský rozsudok, ako aj žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V súvislosti so vstupom do Európskej únie sa Slovenská republika zaviazala

poskytnúť spotrebiteľom zvýšenú ochranu vzhľadom na ich postavenie v spotrebiteľských vzťahoch, pričom v ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka bolo zakotvené, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné, teda v akomkoľvek štádiu exekučného konania je oprávnený exekučný súd skúmať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom a po zistení, že rozhodcovský rozsudok takéto nedostatky má, exekúciu zastaví s poukazom na ust. § 45 ods. 1 až 3 Zákona o rozhodcovskom konaní. V predmetnom konaní súd nemal za preukázané nesprávny úradný postup - existenciu prietáhov v konaniach ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom nevydaním rozhodnutia v zákonom určenej lehote. V konaní vedenom pod pôvodnou sp. zn. 6C 251/2012 v exekučnej veci proti Kristíne Čuryovej, sp. zn. 5Er 124/2009, vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa, bol návrh na vydanie poverenia doručený súdu dňa 25.05.2009, a súd exekučné konanie uznesením č. k 5Er 124/2009-27 zo dňa 04.03.2010 v spojení s uznesením KS zastavil. V konaní vedenom pod pôvodnou sp. zn. 6C 254/2012 v exekučnej veci proti Rastislavovi Mikovi, sp. zn. 7Er 783/2009 vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa bol návrh na vydanie poverenia doručený súdu dňa 18.12.2009 a súd exekučné konanie uznesením č. k 7Er 783/2009-26 zo dňa 21.01.2011 zastavil. V konaní vedenom pod pôvodnou sp. zn. 6C 255/2012 v exekučnej veci proti Lucii Mišalkovej sp. zn. 2Er 322/2009 vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa bol návrh na vydanie poverenia doručený súdu dňa 26.11.2009 a súd exekučné konanie uznesením č. k. 2Er 322/2009 - 13 zo dňa 09.03.2010 zastavil v spojení s uznesením KS zo dňa 27.04.2010. V konaní vedenom pod pôvodnou sp. zn. 6C 258/2012 v exekučnej veci proti Silvii Oráčkovej sp. zn. 5Er 331/2009 vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa bol návrh na vydanie poverenia doručený súdu dňa 17.09.2009 a súd exekučné konanie uznesením č. k. 5Er 331/2009-27 zo dňa 23.06.2010 zastavil v spojení s uznesením KS zo dňa 31.03.2011. Z uvedeného vyplýva, že súd nezamietal návrhy na vydanie poverenia, ale exekučné konania zastavoval. V uvedených veciach exekučný súd konal sústredene bez prietáhov a tvrdená nečinnosť exekučného súdu žalobcom v predmetných spojených žalobách nezodpovedala skutočnosti. V uvedených veciach bol preto opodstatnený a zákonom podložený postup exekučného súdu, ktorý po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia skúmal, či rozhodcovské rozsudky, ktoré boli podkladom pre ich vykonanie nezaväzujú povinných na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, prípadne právom nedovolené alebo ide o plnenie odporujúce dobrým mravom. Exekučný súd je už v štádiu posudzovania splnenia základných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul bol alebo nebol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky a takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Súd konštatoval, že postup exekučného súdu v predmetných exekučných veciach nebol posudzovaním vecnej správnosti rozhodcovského súdu a nesmeroval ani k zrušeniu tohto rozhodnutia, ale iba realizoval svoje oprávnenia vyplývajúce mu z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vo vzťahu posúdenia, či exekučný titul - rozhodcovský rozsudok je alebo nie je v rozpore so zákonom. V prípade, ak by exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by tak rozhodnutie majúce charakter tzv. ničotného právneho aktu.

Vzhľadom k tomu, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia o nesprávnom postupe exekučného súdu v predmetných exekučných veciach, ku ktorému malo dôjsť neprípustným preskúmaním exekučného titulu vrátane porušenia jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, podľa tvrdenia žalobcu lehoty zákonom určenej, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Preto žalobcovi nevznikol nárok na náhradu škody ani nemajetkovej ujmy.

Súd zároveň návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C 6/2010 v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Uviedol, že ust. § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré znamená také prerušenie, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže, ale nemusí konanie prerušiť. Prerušenie konania je na úvahe konajúceho súdu a je upravené iba ako procesná možnosť súdu, nie povinnosť súdu konanie zastaviť. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo. Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku predpokladá takú predbežnú, resp. prejudiciálnu otázku, ktorej predchádzajúce

vyriešenie je nutné, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej. Je však nutné zdôrazniť, že nejde o prípad, kedy by sa v inom konaní riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu, ktorú by si súd nebol oprávnený vyriešiť sám, ale jedná sa o prípad, kedy otázku, ktorú síce konajúci súd je oprávnený riešiť ako otázku predbežnú, avšak z rôznych dôvodov (napr. z dôvodu hospodárnosti konania) je vhodnejšie vyčkat' na rozhodnutie iného orgánu, najčastejšie súdu. V danom prípade rozhodnutím o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, bol rešpektovaný účel konania v zmysle § 6 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. aby ochrana práv všetkých účastníkov konania bola účinná a rýchla, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie) a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom, vadu konania, ktorá má za následok nesprávne právne posúdenie z dôvodu aplikácie nesprávneho ustanovenia právneho predpisu, ďalej nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý bol neúplne zistený, pretože neboli vykonané navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v dôsledku čoho súd vec nesprávne právne posúdil. Zdôraznil, že súd nesprávne aplikoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré ustanovenie nadobudlo účinnosť až dňa 01.01.2013. Ďalej namietal, že sa súd nevyjadril k otázke stavu právnej neistoty účastníka exekučného konania. Úlohou súdu nie je polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, ale súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustnými. Európsky súd pre ľudské práva zdôraznil, že Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovoval požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru zahŕňajúci aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote. Poukázal na to, že súd posudzoval rozpor exekučného titulu so zákonom a poukazoval na skutočnosti, ktoré vôbec nesúviseli s predmetom konania. Namietal, že súd nevykonal znalecké dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom č. 1/2014, z ktorého vyplývajú náklady vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky. K návrhu na prerušenie konania uviedol, že súd bol povinný pred rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť, ak bol návrh súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) dňa 04.04.2016 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu vo vzťahu ku konaniam pôvodne vedeným pod sp. zn. 6C/251/2012, 6C/254/2012, 6C/255/2012 a 6C/258/2012 nie je dôvodné a v prevyšujúcej časti je potrebné rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosc' možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci vo vzťahu ku konaniam pôvodne vedeným pod sp. zn. 6C/251/2012, 6C/254/2012, 6C/255/2012 a 6C/258/2012, ako aj správne

právne vec súd posúdil vo vzťahu k týmto konaniam. Odvolací súd sa v celom rozsahu v tejto časti stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K námietke týkajúcej sa odňatia možnosti konať pred súdom odvolací súd uvádza, že z postupu súdu nevyplývalo porušenie práva účastníka na spravodlivý súdny proces, ani práva na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotil jednotlivé dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k správny skutkovým zisteniam. Posudzoval uplatnený nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote o žiadosti o vydanie poverenia vyplývajúcej z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že 15 - dňová lehota sa vzťahuje výlučne na prípad, keď súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu so zákonom a poverenie v danej lehote vydá. V prípade zistenia rozporu žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom, súd nie je viazaný lehotou 15 dní. Uvedené je odôvodnené požiadavkou náležitého skúmania žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom a vydaním rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, resp. o zastavení exekučného konania, ktoré musí byť presvedčivo odôvodnené. Z uvedeného vyplýva, že postupom súdu, ktorý posudzoval exekučný titul z vyššie uvedených hľadísk, nedošlo k nesprávne úradnému postupu. Skúmanie podmienok pre vedenie exekúcie v každom štádiu konania je zákonnou povinnosťou súdu vyplývajúcou z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Judikatúra súdov zdôrazňuje túto preskúmvaciu právomoc exekučných súdov obzvlášť pri exekučných tituloch, ktorými sú rozhodcovské rozsudky, tak ako to bolo aj v tomto prípade. To znamená, že súd má ex offo povinnosť preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 207/2011 zo dňa 21.11.2012). Je známou skutočnosťou, že aplikácia práva Európskej únie v oblasti ochrany práv spotrebiteľa zasiahla do vtedajšej súdnej praxe, aby zjavne ovplyvnila jej vývoj. Uvedenému sa nevyhlo ani exekučné konanie a v duchu existujúcej judikatúry je povinnosťou exekučného súdu postupovať v exekučnom konaní v súlade s právnou úpravou a zásadami na ochranu práv spotrebiteľa, opakovane judikovaným Európskym súdnym dvorom.

K odvolaniu žalobcu odvolací súd uvádza, že uplatnená námietka aplikácie ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 v znení účinnom od 01.01.2013 nebola v danom prípade opodstatnená. Súd prvého stupňa na uplatnený nárok novelizované ust. § 9 ods. 2 v znení účinnom od 01.01.2013 na danú vec neaplikoval, ale správne aplikoval ust. § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 v znení účinnom do 31.12.2012. Odvolacia námietka nesprávneho právneho posúdenia veci nebola dôvodná. Odvolací súd však súhlasí s názorom žalobcu, že nie je možné aplikovať ustanovenie hmotného práva na práva vyplývajúce zo zodpovednosti za škodu, ktoré vznikli pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona. Retroaktivita v danom prípade je neprípustná.

Hodnotenie dôkazov, ako aj rozsah a vykonávanie dokazovania súdom prvého stupňa je vždy vecou súdu. V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Súd prvého stupňa správne pri uplatnenom nároku na náhradu škody skúmal preukázanie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Odvolací súd súhlasí so závermi súdu prvého stupňa uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku, že žalobca neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní vzniku škody, lebo nepredložil relevantné dôkazy dokumentujúce skutočnú výšku škody, pričom súd prvého stupňa správne neprihliadol na znalecký posudok č. 1/2014 predložený žalobcom v tomto konaní a vyporiadal sa s ním v odôvodnení svojho rozhodnutia. S týmito závermi súdu prvého stupňa, ktoré sa týkajú predmetného znaleckého posudku, súhlasí aj odvolací súd, pretože znalecký posudok je sumarizáciou možných paušálnych nákladov, ale nie dôkazom ich skutočného vzniku.

Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nevysporiadania sa so stavom právnej neistoty na strane žalobcu v exekučnej veci, odvolací súd uvádza, že ani táto namietaná skutočnosť nebola opodstatnená. Je nesporné, že v exekučnom konaní vedenej na základe rozhodcovského rozsudku, prípadne notárskej zápisnice, súd posudzuje návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, či je súladný so zákonom. Táto povinnosť exekučného súdu vyplýva priamo z ust. § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní. Ide o súdnu

kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách v zmysle judikatúry súdov, ako aj Súdneho dvora Európskej únie.

Rovnako nebola dôvodná ani odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa toho, že súd prvého stupňa nerozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania, lebo ako vyplýva z napadnutého rozsudku, súd prvého stupňa sa návrhom na prerušenie konania zaoberal a riadne o ňom rozhodol.

Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcu vo vzťahu ku konaniam pôvodne vedeným pod sp. zn. 6C/251/2012, 6C/254/2012, 6C/255/2012 a 6C/258/2012 za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok v tejto časti ako vecne správny potvrdil v súlade s ust. § 219 ods.1, 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Vo vzťahu k zrušujúcej časti rozsudku odvolací súd uvádza:

Z obsahu spisu vyplýva, že vec napadla na Okresný súd Stará Ľubovňa dňa 28.09.2012. Uznesením č. k. 6C 249/2012 - 8 zo dňa 09.10.2012 Okresný súd Stará Ľubovňa spojil v zmysle ust. § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku veci vedené pod sp. zn. 6C 249/2012, sp. zn. 6C 250/2012, sp. zn. 6C 251/2012, sp. zn. 6C 252/2012, sp. zn. 6C 253/2012, sp. zn. 6C 254/2012, sp. zn. 6C 255/2012, sp. zn. 6C 256/2012, sp. zn. 6C 257/2012 a sp. zn. 6C 258//2012 na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 6C 249/2012. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 18NcC 57/2012 - 17 zo dňa 18.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Stará Ľubovňa sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 6C 249/2012 a vec prikázal Okresnému súdu Vranov nad Topľou. Z pripojených spisov vyplýva, že žalobca sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že Okresný súd Stará Ľubovňa nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinným Ladislavovi Mirgovi (vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 249/2012), Kristíne Čuryovej (vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 251/2012), Rastislavovi Mikovi (vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 254/2012), Lucii Mišalkovej (vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 255/2012), Silvii Oračkovej (vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 258/2012), Anne Varšíkovej (vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 250/2012), Terézii Hangurbadžovej (vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 252/2012), Igorovi Mikovi (vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 253/2012), Lucii Oračkovej (vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 256/2012) a Márii Nemetovej (vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 257/2012). Je preto zrejmé, že všetky tieto exekučné konania vedené proti uvedeným povinným a na základe nich tvrdené skutkové okolnosti ohľadom (ne)rozhodnutia v zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mali byť predmetom posudzovania nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však vyplýva, že súd sa oboznámil a vykonal dokazovanie iba exekučnými spismi sp. zn. 5Er 124/2009 (povinná Kristína Čuryová, vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 251/2012), sp. zn. 7Er 783/2009 (povinný Rastislav Mika, vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 254/2012), sp. zn. 2Er 322/2009 (povinná Lucia Mišalková, vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 255/2012) a sp. zn. 5Er 331/2009 (povinná Silvia Oračková, vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 258/2012). Preto nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutkových okolností dospel prvostupňový súd k záveru o nedôvodnosti žaloby aj v ostatných konaniach. Z odôvodnenia nevyplýva, na základe akých skutkových okolností súd dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby aj v týchto konaniach, nie je uvedené, o aké konkrétne exekučné konania ide, označenie povinného, kedy bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená a kedy bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia, resp. exekučné konanie zastavené. Uvedené vôbec nevyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorý je tak všeobecne formulovaný a neodzrkadľuje špecifiká toho - ktorého exekučného konania.

Ustanovenie § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pripúšťa možnosť spojenia vecí na spoločné konanie v záujme hospodárnosti konania, ak veci skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. V danom prípade Okresný súd Stará Ľubovňa v záujme hospodárnosti využil možnosť spojenia vecí na spoločné konanie. To však neznamená, že súd nie je povinný odôvodniť svoje rozhodnutie zákonným spôsobom s prihliadnutím na skutkové okolnosti jednotlivých prípadov.

Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 157 Občianskeho súdneho poriadku. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia. V tejto súvislosti je právne významné práve ustanovenie § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa žalobca domáha a z akých dôvodov ako sa vo veci vyjadril odporca prípadne iný účastník konania stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal

ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami vrátane ich povinností svoje rozhodnutia náležite odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutia totiž dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri rozhodovaní o veci samej. Náležité zdôvodnenie rozhodnutia súdu je súčasťou práva účastníka na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z obsahu spisu navyše vyplýva, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní nemal k dispozícii všetky exekučné spisy Okresného súdu Stará Ľubovňa, ktoré navrhol žalobca pripojiť a oboznámiť sa s ich obsahom. V zmysle ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Pokiaľ súd prvého stupňa nemienil pripustiť ako dôkaz jednotlivé exekučné spisy, mal to v odôvodnení rozhodnutia uviesť a zdôvodniť prečo tento dôkaz nevykonal. Podľa názoru odvolacieho súdu práve oboznámenie sa s obsahom jednotlivých exekučných spisov je rozhodujúce pre posúdenie (ne)dôvodnosti žaloby v ostatných konaniach.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v prevyšujúcej časti v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku pre odňatie možnosti konať pred súdom a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Je ním nielen procesný postup súdu, ale aj jeho rozhodnutie, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť svoje práva.

Odňatie možnosti konať pred súdom spočívalo v nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku pre nedostatok dôvodov.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa vyžiadať si exekučné spisy Okresného súdu Stará Ľubovňa, resp. požiadať príslušný súd o oznámenie potrebných informácií z exekučných spisov proti povinnému Ladislavovi Mirgovi - vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 249/2012, proti povinnej Anne Varšíkovej - vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 250/2012, proti povinnej Terézii Hangurbadžovej - vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 252/2012, proti povinnému Igorovi Mikovi - vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 253/2012, proti povinnej Lucii Oračkovej - vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 256/2012 a proti povinnej Márii Nemetovej - vec pôvodne vedená pod sp. zn. 6C 257/2012. V prvom rade je potrebné vychádzať z obsahu žaloby, teda zistiť, aký nárok je predmetom konania a následne po zistení všetkých skutkových okolností jednotlivých prípadov z obsahu exekučných spisov, posúdiť dôvodnosť podanej žaloby a vo veci rozhodnúť.

Náležité zdôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu je súčasťou práva účastníka na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky vrátane práva na spravodlivý súdny proces. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť stručné, jasné, zrozumiteľné a najmä preskúmateľné v rámci podaných opravných prostriedkov účastníkmi konania.

Podľa § 226 Občianskeho súdneho poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 224 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.